

Slomšekovi prazniki v Mariboru.

Navodila godbam.

Na Slomškovih praznike naj pride kar največ godb. Vsak kraj, kjer je dobra godba, naj dela na to, da se njihova domača godba gotovo udeleži tudi Slomškovih praznikov. Godbe naj bodo po možnosti tukaj že v nedeljo dne 28. zvečer, da se udeležijo polnočnega spreveda.

Vsaka godba se naj prijavi potom domačega župnega urada ali pa naravnost na naš naslov v Mariboru. Prijavi se naj čimprej, da ji moremo poslati vsa podrobna navodila glede igranja, kakor tudi potrebne note. V polnočnem sprevedu bodo godbe igrale samo nabožne skladbe. Na praznik dne 29. junija pa bodo v sprevedu k službi božji igrale lahko koračnice, do čim bodo po službi božji v sprevedu mimo Slomškovega groba mogle igrati zopet le nabožne skladbe. Izšla je nova koračnica »Preljubo veselje«. Ta koračnica je napravljena po Slomškovem besedilu za godbo na pihala. To koračnico bodo godbe stalno potrebovale in zato je prav, da takoj naročijo s prijavo tudi ta material.

Navodilo pevcem.

Pri službi božji ob Slomškovih praznikih bomo imeli samo ljudsko petje, vsi bomo pevci! Pri polnočnici bomo peli sledeče pesmi: Kraljevo znamenje križ stoji (Slomškova), Marija, Mati ljubljena, Presveto Srce slavo. — Na praznik dne 29. junija na Glavnem trgu bomo pa peli: Sv. ime Marijino, mašno: K Tebi, Jezus ljubeznjivi, Lepa si roža Marija, po povzdigovanju: Pridi molit, o kristjan, sklep: Angel Gospodov. Besedilo pesmi bo v izkaznicah. Melodijo večinoma znamo, prosimo pa cerkvene pevovodje in organiste ter pevce, da vse nedelje do Slomškovih praznikov pojejo v domači cerkvi tudi te pesmi in jih tako uporabijo, da uvedejo s tem tudi doma ljudsko cerkveno petje.

Ljudsko petje mladine.

Tudi dne 21. junija bo ljudsko petje mladine in sicer bo Spominska knjižnica za mladino obsegala vse pesmi tudi z notami, da jih bodo tako mogli tudi pozneje doma uporabljati kot pripomoček za ljudsko petje mladine. Pri službi božji dne 21. junija bomo peli sledeče pesmi: Sv. križ, Oče v večni visokosti, Marija moje želje,

Ponižno tukaj poklekimo. Na koncu pa Slomškovo: Preljubo veselje. Ta spominska knjižnica, ki velja obenem tudi kot izkaznica za mladino, stane samo 1 Din. Šole si naj jih čimprej oskrbijo!

Oskrbite si vstopnice za koncert in za igro.

Mnogi so želeli, da bi mogli istočasno s prijavo dobiti tudi že vstopnice za koncert in za igro na prostem. Da bi to željo izpolnili, smo na prijavnice dali tudi te oddelke. Danes objavljamo samo ceno vstopnice. Za koncert dne 28. zvečer ali dne 29. junija popoldne so sledeče cene: stojišča 5 Din, sedeži 10, 15, 20 in 25 Din. Za igro: dne 21. junija je samo za mladino ter je vstopnina samo po 1 Din. Za dne 28. junija popoldne in za dne 29. junija zvečer pa so sledeče cene: stojišča 3 Din, sedeži po 5, 8, 10, 15 in 20 Din. — Vstopnic ne moremo rezervirati, ne da bi se iste tudi istočasno plačale.

Plakati vas že vabijo!

Razposlali smo na vse župne urade in na vse šole plakate za Slomškovih praznike. Za dne 21. junija, ko je v Mariboru Preljubo veselje slovenske mladine, kaže plakat Slomškega sredi mladine, zbrane pod lipo, kako jo uči in blagoslovja. Za dneva 28. in 29. junija pa kaže plakat Slomškega med mariborskimi župnimi cerkvami. Ako kje plakate še potrebujejo, jih še določimo, prosimo, da nam samo sporočite. Poleg teh velikih smo razposlali tudi male plakate za izložbe. Prosimo, da tudi te izrabite tako, da bodo res vabili v Maribor.

Izkaznice.

Vsak udeleženec brez razlike bo moral imeti izkaznico in znak. Izkaznica bo obsegala sledeče: Naslovna stran je odtis slike na plakatu. Na prvi notranji strani je molitev za beatifikacijo. Nato sledi življenjepis Slomškega z označenjem njegovega življenja, ki je minevalo v duhu svetosti. Za tem sledijo pesmi in molitve za službo božjo. V izkaznici je tudi celotni spored, so vsa potrebna navodila za udeležence in inštrati. Cena je 2 Din.

Po predpisu se smatra izkaznica kot poziv objava in jo je treba imeti že pri odhodu v Maribor, v Mariboru pa je treba dati udeležbo

Vsi, ki potujete, ne pozabite na novi vozni red!

Veljaven od 15. maja 1936.

Vozni red v lepi žepni izdaji stane samo 2 Din (po pošti je poslati naprej Din 2.50 v znamkah). Preprodajalci dobijo primeren popust. Naročila sprejema:

TISKARNA SV. CIRILA, MARIBOR.

potrditi, da se tako doseže polovična vožnja. Za to bomo poslali na župne urade nekoliko več izvodov, kakor jih bodo naročili, da jih bodo do zadnjega imeli na razpolago.

Znaki — svetinjske.

Naša prireditel Slomškovih praznikov je verska prireditev in zato je prav, ako je tudi znak prireditve verske oblike. Poleg tega pa vemo, da hoče vsak imeti nekaj blagoslovljenega seboj od Slomškovih praznikov. Naročili smo in smo že prejeli lepe znake v obliki svetinjske. Na svetinjski je na eni strani podoba Marije Pomagaj na Brezjah, na drugi strani pa lepo izdelana podoba Antona Martina Slomškega. To svetinjsko boste pritrčili doma na majhen trak in tega pripelji z njo vred z navadno bucko na obleko. Znaki so izdelani v najboljšem aluminiju in izredno posrečeno. Mali za otroke stanejo po 50 para in veliki po 1 Din. Prepričani smo, da bodo pozneje tudi oni, ki so morali iz kateregakoli vzroka ob teh praznikih doma ostati, hoteli imeti te svetinjske na svojih molekih.

Ne odlašajte s prijavi!

Takoj po Binkošti moramo prejeti prijavnice. V sredo dne 3. junija najpozneje morajo biti v Mariboru. Radi bi uredili promet na železnici kar najbolje, to pa je mogoče le samo, ako bodo kolikor toliko točne prijave.

Vse žrtve, ki jih imate s pripravami, naj bodo darovane za beatifikacijo Antona Martina Slomškega!

Slomškova družina.

»Pojdi, pojdi ven! Zunaj se bova zmenili.«

Pred kapelico je bila klop. Na to sta se usedli, ko je žena postavila svoj koš na tla in privlekla iz njega kos povenjenega mesa in velik kratec kruha. Z očmi je požirala ciganka te reči in ko jih je dobila, jih je tako urno pobrisala, da kmalu ni bilo niti drobnice več.

»Ali si sita?« jo je ona vprašala. »Ali bi še?«

Na to ni dekle ničesar odgovorilo, le z očmi je še prosilo. Ona ji je odrezala še kruha in dodala dve kuhni klobasi, da bi se bila najedla dva dobra hlapca:

»Na, le jej!«

Ciganki je zaleglo in jedla je že bolj počasi, in nes pa se je plaho ozirala na svojo dobrotnico.

Ta je bila velika in močna kakor kak moški, in čeprav ji je moralo iti že proti šestdesetim, se ji je svetlikal v očeh hudomušen mladosten ogenj. Že z obraza ji je bilo spoznati, da je odločna in pogumna. Zaradi hrupnega nastopanja so ji vobče rekali »Hruplja«, prav ime pa ji je bilo Jerca. Kot stara samica je imela sobico pri nekem kmetu pri št. Ožboltu in je bila po poklicu potovka. Pri kmetih je namreč zbirala jajca, maslo in druge take reči, ki jih je nosila dol v mestce na prodaj, od tam pa je prinašala kmetičam kavo, sladkor in kar je še takega. Čeprav so se je zaradi hudega jezika nekoliko bali, so jo vendar spoštovali zaradi njene poštenosti in uslužnosti in ji dali dosti zaslužiti.

Danes je bila Jerca na potu na Bistrice, pa jo je to srečanje zadržalo. Ciganka je pravkar pojedla in je potovki poljubila roko, še preden jo je ta mogla umakniti. Čez nekoliko časa je poprosila:

»Povej mi, kam moram, da najdem to lepo, dobro gospo!«

»Ti revšče ti,« je odvrnila Jerca in otožno pogledala dekle, »če Marije ne poznaš, boš težko našla k nji... Kako pa ti je ime?«

»Vanda. — Kako pa tebi?«

»Jerca sem. Toda povej, odkod prihajaš!«

»Od tam, iz mesta. — Predvčerajšnjem, ne, predpredvčerajšnjem sem iz tabora zbežala, ker me je baša hotel prodati nekemu hudemu starcu.«

»Kdo pa je baša?«

»Baša je baša... poglavar naše družine. Že prej nekoč me je hotel neki drugi družini prodati, tisti, kjer je Mikula baša. Naš baša je Mirko. Ker ne znam nič drugega kakor plesati in na citre igrati, me je Mikula zopet nagnal in zahteval denar nazaj.«

»Kaj pa naj bi še drugega znala?«

»Beračiti pa kaj najti.«

»Kaj najti?«

»Jajc, kur, gosi, piščancev, denarja, prstanov, ur in kar se še takole lahko zmakne.«

»Tako, tako, temu se po vašem reče: najti! Najbrž si tudi ti že marsikaj našla!«

Dalje sledi.

čaj, da bi Italija zahtevala izročitev neguša, bo tako zahtevo odločno odklonila vsaka država, kakor tudi Holandska ni izročila povzročitelja svetovne vojne nemškega cesarja Viljema. Haille Selasie je še vedno pravnomočni abesinski cesar. Ker se ni odrekel prestolu, mu mora vsaka država, ki ga sprejme, izkazovati čast, ki mu gre kot tujemu vladarju. Neguš tudi ni podvržen zakonom države, v kateri biva kot gost. Italija bo seve zahtevala od držav, da priznajo italijanskega kralja za resničnega abesinskega cesarja, za kar ne bode našla državno-pravne podlage in bode naletela na odpor pri poznavalcih mednarodnega prava.